

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Зінченко Сергій Юрійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині третій статті 22, частині другій статті 24, пунктам 1, 3 частини другої статті 129 Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV, згідно з яким не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у малозначних справах, крім випадків, якщо: а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики; б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи; в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу; г) суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково.

Зінченко С.Ю. вважає, що оспорюваними положеннями Кодексу, всупереч приписам частини третьої статті 22 Конституції України, істотно звужено право на касаційний перегляд справи. Ними фактично запроваджено майновий ценз на право касаційного перегляду судових рішень, який прямо пов'язаний із ціною позову, що суперечить частині другій статті 24 Конституції України. Також, на думку автора клопотання, ці положення перешкоджають забезпеченню гарантій дотримання основних засад судочинства, встановлених пунктами 1, 3 частини другої статті 129 Конституції України.